

Gang i December 1874. Der blev gjort en Række indledende Prøver med denne Kanon og et Par Stykker Forladestyks, som vare blevne anskaffede, og disse Forsøg førte til, at Regjeringen paa forrige Finantslov søgte en Bevilling til 4 Kanoner af det System, som nu foreslaas indført i Hæren. Disse 4 Kanoner begyndte Prøverne i August, og havde Veirforholdene og Omstændighederne været gunstige, er der ikke Tvivl om, at man kunde have tilendbragt Prøverne i Slutningen af Aaret. Men de uheldige Forhold medførte trods al udvist Iver for Sagens Gjennemførelse, at det sidste Skud blev gjort i Februar. Det er en given Sag, at der med et Materiale, som er fremkommet ved sammenlignende Forsøg i et Lidsrum af 1/4 Aar, skal Tid til, for at de Sagkyndige kunne behandle dette Materiale, og for at disse kunne opstille det endelige Resultat. Dette har atter medtaget nogen Tid, og det forklarers ganske logisk og simpelt, hvorledes Anmodningen om Bevillingen er fremkommen saa sent. Havde man kun af dette Hensyn udfkøbt Bevillingen, indtil Sagen ogsaa her var fuldstændig modent overveiet, tror jeg, at man vilde have begaaet en stor Synd imod Hæren. Hvad er det nemlig, det gjælder om at undersøge? Det gjælder ikke for Rigsdagen om at gaa ud paa Amager og begynde forfra paa nye Skydeprøver. Det gjælder simpelthen om nøie at undersøge de Resultater, som ere fremkomne ved Prøverne, og de Raisonnementer, der ere byggede paa disse Resultater. Det kan Enhver, som er nogenlunde vant til at læse slige Betænkninger, gjøre i forholdsvis kort Tid, og der har været rigelig Tid til at faae en fuldstændig klar Opfattelse af Sagen i den Henseende. Naar altsaa Regtelsen skulde hvile paa den Grund, at Tiden har været for kort, finder jeg, at Grunden ikke er bygget paa nogen meget solid Basis. Den anden Side af Spørgsmaalet er, hvorvidt det maatte være rigtigt overhovedet at udfskyde denne Bevilling; men i den Henseende mener jeg, at man derved vilde begaa en meget stor Feil. Man vilde ikke alene begaa den Feil, at man lod Artilleriet beholde et mindre godt Vaaben et Aar længere, men man vilde udsætte Artilleriet for slet ikke at faae et saa godt Vaaben, som det kan faae ved denne Leilighed. Det blev fremhævet af den ærede Krigsminister ved 1ste Behandling, at nu havde vi et Tilbud —, og det er netop dette Tilbud, som det gjælder om at benytte. Ved dette Tilbud sættes vi i Stand til ikke alene at remontere Halvdelen af Artilleriet, men vi sættes i Stand til at remontere Artilleriet ikke blot med nye Kanoner, men med Kanoner, der faae deres Affutager, Projektiler og alt væsentligt Tilbehør. Vi faae Kanonerne med Alt, hvad der hører til, gennem eet Firma, og det er Noget, som der maa lægges ganske særlig Vægt paa. Lige overfor et stort Firma er det en given Sag, at man faar til-

fredsstillet den Forbring, at det giver Garantier for, at der ikke indtræffer Ulykker ved Benyttelsen af det Vaaben, som det leverer. Et dygtigt Firma leverer nemlig slige Vaaben saa ensartede, at man ved Prøvelsen af de enkelte Stykker af disse Vaaben kan danne sig et klart og bestemt Begreb, om man har opnaaet den Garanti, der er ønsket; men skal man sprede Anskaffelsen paa forskellige Firmaer, maa man anstille nye Forsøg for hvert enkelt Firmas Leverancer, og det er ikke alene mere kostbart, men giver tillige ikke nær den samme Garanti. Altsaa vedtages det ikke iaar at bevilde denne Sum, som kræves netop under Forudsætning af, at vi kunne faae Kanonerne med alt væsentligt Tilbehør fra eet bestemt Firma, er man henvist til for det Første at udfskyde Bevillingen et Aar og saa muligvis være nødt til at henvende sig til et Firma eller maaske en 2—3 for at faae alle Kanonerne, til et fjerde Firma om Affutagerne og atter til et Par Firmaer om Projektilerne, kort sagt vi erholde et Materiel, hvor to sideordnede Stykker ikke ere ens, eller hvor i alt Fald Ensartetheden ikke er til at stole paa; men for Betjeningsmandskabets Skyld, for selve Vaabens Skyld, for den Lillids Skyld, som man skal have til det, bør man kræve den Ensartethed, som der nu er Garanti for at tilveiebringe. Derfor skal jeg paa det Varmeste opfordre til at holde fast paa denne Bevilling.

Jouquières: Da jeg har udtalt mig temmelig udførlig om dette Punkt ved denne Sags første Behandling, skal jeg indskrænke mig til paa det Varmeste at anbefale, at dette Endringsforslag vedtages, og jeg skal tilføie, at det forekommer mig, at man paatager sig et meget stort Ansvar ved at forkaſte det, idet man derved negter Hæren det, den trænger til, for at Lilliden kan vedligeholdes, og den med Friidighed kan gaa en mulig Fiende imøde. Krigen kan jo komme, inden man veed det, og naar man saa skulde staa saaledes, fordi man havde negtet Bevillingen, at man ikke havde det Styks, man havde ønsket, forekommer det mig, at man havde Meget at bebreide sig. Jeg skal altsaa paa det Varmeste anbefale dette Endringsforslag.

Ussing: Jeg tillader mig at gaa over til det andet Emne, der for Tiden er tilstillet under Forhandling. Værdige Medlemmer ville se, at tre Medlemmer af dette Thing, og deriblandt jeg, have tilladt os at stille et Endringsforslag angaaende en anden Affattelse af Forslaget under Nr. 48 om et Dyrtidsstillag til Almueskolelærere og Almueskolelærerinder. Det er gaaet os som den høitærede Minister, at vi ikke have kunnet finde os tilfredsstillede ved den nærværende Affattelse af dette Numer. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa de Grunde, ifølge hvilke vi ikke kunne stemme for denne Affattelse, idet jeg i saa Hens-